

Ivar Nordrum er født 8. okt, 1926, han har derfor et relativt langt liv bak seg, og som han i kortere eller lengre perioder har brukt til hjelpearbeid, først og fremst for Kirkens nødhjelp. Ivar er ikke spesielt meddelsom om det han har vært med på, men jeg skal likevel her prøve å gi et lite innblikk i noe av det han har foretatt seg, - Dette må nødvendigvis bli sterkt komprimert og forkortet.

- Det er innen sambandstjeneste og kommunikasjon han har hatt en av sine store interesser og hobbyer, og det er tørst og fremst innenfor dette feltet han har gjort sin store innsats.
- I forsvaret var han derfor i sambandstjenesten, og endte opp som fungerende sambandssjef i IR16.
- Radiotelegrafist i NAL. Var også med under bygging av «Kongsfjord», for å ivareta radiokommunikasjonsutstyret, ekkolodd, radiopeiler, gyrokompass osv.
- Ved forbedret telefon -ystradio på Madagaskar til utviklingsforsøk med Gøteborg Radio, ble den verdensomspennende kommunikasjonen med handelsflåten sterkt forbedret. Ivar var sterkt involvert i dette, og utviklet i tillegg et nytt antennesystem under byggingen av «Tyrifjord», som også var en årsak til å gjøre dette mulig.
- Dette nevnes for å forstå hans kvalifikasjoner og forutsetninger for det arbeidet han nå skal utføre for Kirkens Nødhjelp.
- Fra 1968 i Biafra. Nøkkelposisjon for opprettelsen og gjennomføringen av luftbroen til Biafra. Bygge ut og opprettholde radiosamband, lysanlegg og sikringstjenesten på flyplassen i ULL
- Det var kraftig bombing på dagtid, og vanskelig å beholde et stasjonert radiotårn operativt, Ivar improviserte, bygde et radiotårn på et lasteplan, som ble fraktet inn 3 bushen på dagtid, men fiillt operativ på nattetid, hvor den tette rekken av transportfly med mat og medisiner ble dirigert ned.
- En uttalelse fra Elias Berge i kirkens Nødhjelp tas med: «Han klarte nesten det umulige til sine tider. Han gav ikke opp selv om problemene var både mange og store. Det er ikke umulig at historiens dom over luftbroens innsats, særlig i de kritiske månedene tidlig på høsten 1968, vil bli at Nordrums evne til ikke å gi opp ble avgjørende for hele operasjonen da krisen var som verst».
- Stor-flommen i Øst-Pakistan på slutten av 1970. Det samme gjentar seg. Enormt behov for kommunikasjon og samband, for i det hele tatt å ha mulighet for å få frem hjelp. Ivar var der, faktisk med noe av utstyret fra Biafra, fikk utstyret operativt, og hjelpeforsyningene «på skinnene», og lærte opp lokale til å betjene utstyret når han reiste videre. Borgerkrigen i Øst-Pakistan våren 1971. Har også hatt oppgaver direkte mot myndighetene, for å forberede transport av forsyninger og hjemtransport av flyktninger. Ivar hadde tillit, og viste seg brukbar også til slike oppdrag. Dette gjaldt India-Pakistan. Sør- Sudan var herjet av borgerkrig i 17 år. Enormt flyktningeproblem, som krevde radiosamband, både for å vite hvor flyktningen kom, hvor de var og for å få fram hjelpeforsyninger. Ivar var der og lærte opp de lokale. Etter tørkekatastrofen i Mali i 1985. Enormt behov for samband, hvor bla. Gossi, ligger en dagsreise med bil til nærmeste telefon, Kortbølgesender m/ utstyr holder kontakten med staben og hjelpeapparatet, men er også mellomledd med Ullevål sykehus ad. spesiell tropemedisin ved akutte sykdomstilfeller. Ivar er fortsatt i Mali en gang eller to i året for å holde utstyret i trim.

Til slutt må jeg også nevne hans engasjement i Honningsentralen, hvor han har gjort seg sterkt bemerket, både som leder og tillitsmann gjennom en rekke år. Han har også her vist evne til handling ved å skjære igjennom, når stridigheter og uenighet har vært fastlåst. Han har jobbet intenst for å styrke birøkterens stilling innen norsk landbruk.